

[Ingvard Dahl.]

som kan andrage ca. 1/2 pct. Der gøres dog opmærksom på, at man ikke anser denne halve procent for at være tilstrækkelig, men at man egentlig mener, at den burde forhøjes til 1,5. Der er ikke her tale om bebyggelse langt oppe i Sverige; det drejer sig om en bebyggelse, der er beliggende i Skåne. Det kunne altså se ud til, at vore erfaringer på dette område ikke er tilstrækkelige, og det giver måske også forklaringen på, at der kan bygges i Helsingborg, medens byggearbejdet er gået i stå i Helsingør.

Disse nye oplysninger om vinterbyggeriet i Sverige må derfor give anledning til fornyede overvejelser her, thi hidtil har traditionerne indenfor byggefagene fået hele skylden for, at vinterbyggeriet ikke er slået an. Det er altså muligt, at bygherrerne ikke har villet tage den fordyrelse, som vinterbyggeriet trods alle beregninger dog giver sig udslag i. Min opfattelse er derfor, at overvejelser og foranstaltninger til fremme af vinterbyggeriet f. eks. på linie med systemet fra Sverige bør fremmes, og det bør ske indenfor en rimelig tid. Thi kan vinterbyggeriet fremmes, giver det først og fremmest et forøget antal lejligheder derved, at mangelarbejdskraften finder anvendelse i en længere periode end nu, eller jeg må måske hellere sige det sådan, at når vinterbyggeriet ikke fremmes, sker der det, at man ikke anvender den arbejdskraft, der i virkeligheden er for hånden. Hertil kommer den meget store fordel, det er for befolkningen i al almindelighed, at arbejdsløsheden formindskes, ikke alene for murere, tømrere og snedkere, men også i høj grad for de ufaglærte, og alle andre medborgere, der er beskæftiget ved byggeriet enten på den ene eller anden måde.

Jeg beder derfor den højtærede indenrigs- og boligminister om at lade påbegynde undersøgelserne vedrørende fremme af vinterbyggeriet på linie med de i Sverige anvendte fremgangsmåder, der ganske vist har til formål at udligne lejen mellem vinterbyggeriet og sommerbyggeriet. Det er muligt, vi også ved nærmere undersøgelser vil nå frem til, at det kan være godt for staten at spekulere lidt nærmere over og eventuelt hjælpe de systemer frem, som var anvendelige indenfor vort system.

I sin tale her i tinget den 11. marts 1952 fremsatte den højtærede indenrigs- og boligminister den udtalelse, at når socialdemokratiet i sit byggeprogram havde peget på

1. januar 1950 som udgangspunktet for huslejeniveauet i nybyggeriet, var det en såre tilfældig dato. I den anledning ønsker jeg at henlede opmærksomheden på, at byggeomkostningsindekset i 1949 kun svingede fra 205 i januar til 209 i april og maj. Resten af 1949 og indtil marts 1950 var indekstallet 207. Herefter steg det i løbet af året 1950 op til 237, og i 1951 steg det yderligere til 287 for først i april 1952 at nå toppen, nemlig 290. Derefter er byggeindekset faldet, så vi nu er nede på 274. Af den højtærede ministers tale på den nævnte dato fremgår det, at ministeren mener, at januar 1950 ligger for tæt på devalueringen, og at nybyggeriet endnu var upåvirket deraf. Der er imidlertid ikke een, men to begivenheder, der har påvirket prisudviklingen, nemlig devalueringen og Koreakonflikten, der officielt tog sin begyndelse den 25. juni 1950. Det er egentlig først omkring dette tidspunkt, at omkostningerne ved byggeriet er steget stærkt. Nu synes det jo, som om de optimistiske håb om afspænding i verdenssituationen følges af de nedadgående omkostninger. Hvorvidt de fremsatte anskuelser om foreløbig afspænding er andet end ønsker og håb, skal jeg ikke dømme om.

Et andet argument blev ved samme lejlighed fremført, nemlig dette, at det valgte udgangspunkt også skulle være en blankoveksel for lønstigninger, prisstigninger og avancestigninger. Dette får stå for den højtærede indenrigs- og boligministers egen regning, for vi har ikke med et ord givet udtryk for en sådan opfattelse.

Formanden: Taletiden er ved at være udløbet.

Ingvard Dahl: Da min taletid er ved at være udløbet, skal jeg kun gøre den afsluttende bemærkning, at ting som pudsearbejde og rationalisering af arbejdskraften, som ministeren henledte opmærksomheden på, skal jeg vende tilbage til på et senere tidspunkt.

Lorentzen: Jeg hørte med stor interesse på det ærede medlem hr. Ingvard Dahls tale, og jeg har fået en glimrende rekapitulation af, hvad der er sket i boligudvalget i de sidste 3—4 år. Det er godt at få det opfrisket.

Med hensyn til det foreliggende lovforslag